

- Många tillfällen under raster kom någon ropande. "Du måste komma", någon var ledsen eller hade slagit sig. Då skulle det tröstas, lösas någon konflikt eller kanske plåstras om eller kanske fick vi till och med uppsöka skolsyster.
- Vid ett tillfälle när Strömstadstidningen gjorde reportage om mig och klassmorfarsituationen gick en flicka i årskurs fem fram till reportern och sa "Ingen lyssnar på mig, utom Börge". Hon är inte ensam om denna situation, ingen har tid.
- Vid en terminsavslutning kom en flicka fram och tackade för matematikhjälpen hon hade fått, även hennes pappa tackade. Jag satt nämligen ofta med två eller tre elever i lugn och ro och jobbade med matematik. De fick snabb hjälp och risken att tappa koncentrationen var mindre, vilket ledde till bra resultat. Detta var mycket uppskattat både av elever och lärare.
- Slöjdlektioner var mycket uppskattat att ha mig med på, speciellt träslöjd. Man hanterar mycket vassa verktyg och risken för olyckor är ganska stor. Så både elever och lärare uppskattade min närvaro.
- Att döma av allt arbete både föräldrar och elever har lagt ner för att ha mig kvar visar att behovet av Klassmorfar är oerhört stort. Tre pojkar i årskurs fem gick till kommunfullmäktige och berättade att man ville att jag skulle få fortsätta som Klassmorfar, räknade upp massor av argument och kom med lösning hur det skulle finansieras. Idag har anställda i kommunen, ca 1000 st, gratis kaffe, pojkarna föreslog att alla skulle betala t.ex. 30 kronor per månad, vilket hade räckt till min lön. Denna företagsamhet borde användas som exempel av oss vuxna så vi slutar att bara klaga. Gör något istället!

Ovan nämnda lilla axplock på situationer ur min vardag som Klassmorfar är exempel som kund ha stört undervisningen. Eftersom det nu fanns en Klassmorfar kunde undervisningen fortsätta som om inget hade hänt. Kommunen får alltså full valuta för sin utbetalda lön till berörd pedagog och barnen mår bättre, kan troligen tillgodogöra sig undervisningen på ett bättre sätt. De inte inblandade barnen får full undervisning. Även berörd pedagog blir effektivare eftersom denne slipper bli "störd" av det behövande barnet.

Tänk på känslan att ge ett barn en klapp på axeln och berömma t.ex. en teckning och få ett stort leende och se en rygg som rätas. Så lite det behövs för att barn ska må bättre!

Jag har haft den stora förmånen att arbeta med de bästa pedagoger som finns och de mest fantastiska barn/ungdomar som finns. Tror föresten att alla barn och ungdomar är fantastiska, om de bemöts på ett respektfullt sätt. Hoppas alla kommuner kan få ekonomi så de har råd med Klassmorfar/Klassmormor!

Tack för ordet säger Börge Andersson, f.d. Klassmorfar på Odelsbergsskolan i Strömstad